

købing Fjord, og om de ikke har forandret sig siden saa vi kunde anlægge en noget mildere Maalestok overfor Svanerne. Svanerne er dog nævnte under eet. Bestemmelsen gælder altsaa baade Sangsvanen med det gule Næb, der kommer om Vinteren, og Knopsvanen, som ruger her rundt omkring, naar den kan faa Lov til det. Knopsvanen, som vi kan se i Sortedamsøen og i Ørstedsparken, er ikke, som mange tror, en tam Fugl. Det er en vild Fugl. Derfor vilde Ungerne flyve bort, hvis de ikke blev fanget om Efteraaret paa Søen. Jeg har set en Knopsvane saa meget som en 60—70 Alen fra Nordbanen, inde paa Vintappergaardens Jorder mellem nogle Siv. Dør havde et Svanepar slæbt Rør og Siv sammen, lavet Rede og rugede. I Lyngby Sø var der, saa vidt jeg husker, et Par og i Gentofte Sø et eller to Par. I Furesøen i Eggen ved Bistrup Enge havde vi et Aar et Par Svaner; i Farum Sø har der altid indtil for nogle ganske faa Aar siden paa Klaus Nars Holm og paa Engene dør omkring været ikke saa faa Vildgæsreder. Dem har vi ogsaa haft ved Furesøen og paa Bistrup Enge. Saadant noget forsvinder mere og mere. Man plyndrer Rederne, og man hader Fuglene, i Stedet for at man skulde give dem en mere anset Stilling ved at frede dem. Vi har set, at Fredning af forskellige Fugle er mulig; der er f. Eks. ingen Mand eller Kvinde i Danmark, der vilde skyde en Stork. Naar man skyder en Svale, er det kun af Kaadhed og for at vise sin Skydefærdighed. Naar vi nu er kommet ud over Spørgsmaalet om at beskytte Menneskenes Ejendom mod alt for megen Fortræd, saa kunde vi have saadanne Fugle som Svaner, der let bliver tamme og venner sig til Mennesker, rugende rundt om i vore Moser næsten hele Danmark over, og saadanne Fugle som Ederfugle, der ogsaa let venner sig til Mennesker, kan vi have rugende rundt om paa alle vore Holme blot ved lidt venligt at holde Haanden over dem. De Herrer Landboere vil se, at vi her i København har en Andebestand af til Dels ganske rene Vildænder. I Frederiksberg Have er der nogle, der er krydsede med Hvidænder, men ellers er det rene Vildænder; de kommer og gaar og er Efterkommere af nogle faa Par, som har slaaet sig ned i vore Anlæg og Frederiksberg Have, og som nu er fredede dør og yngler hvert Aar. Jeg kom paa Fredens Bro ved Sortedamsøen en Dag i Sommer og saa en Andemoder komme vandrende ned ad Kanten med sine 12 Ællinger, som den

havde ruget ud i en eller anden Gaard. Det var et Syn, der var lige saa meget værd som et Rigsdagsmøde; det var et skønt Syn.

Der er nogle, som, efter hvad jeg har læst i forskellige Artikler, vil gøre den lille Isfugl fredløs. Det maa aldrig blive saadan, at den bliver fredløs. Helst burde den være fredet overalt, men hvis der virkelig er en Fiskekultur et eller andet Sted, hvor Isfuglene har slaaet sig ned, saa at de gør særlig megen Skade, saa lad de Folk faa Lov til at bruge Pælesakse, saa de kan frede deres Ting, men lad os lade være at gøre Isfuglen fredløs.

Derimod er der en Fugl, som har formeret sig saa stærkt, at den er blevet en Landeplage i alle Haver, kan jeg godt sige, paa hele Sjælland. Det er den af mig nævnte Solsort. Jeg var en meget stor Dreng, før jeg fik skudt en Solsort; der kom Sjæggere og Vindrosler og andre, men Solsorter var meget sjældne. Nu er det saadan, at de æder al Bærfrugt, de begynder med Jordbærrene og tager siden de andre Bær. Man kunde i gamle Dage lade Ribsene sidde langt ind i August og saaledes blive ved at have frisk Rødgrød langt hen i August, men nu er der ikke en Have, hvor Solsorten ikke plukker Ribsene af, saa snart de er modne, og hvis man ikke selv plukker dem af hurtigst muligt, faar man ingen. Nu gives der her i Lovforslaget Ret til at skyde dem i Haver, hvor de gør Fortræd paa Frugten. Jeg takker meget for Tilladelsen, men den er ikke meget værd, for Solsorterne er næsten ikke til at skyde i Buskene. Man kan ikke faa Ram paa dem. Det gaar med dem, som det gaar med Duehøgen. Gaa ud og jag Duehøgen med Bøsse og prøv paa at skjule Dem, saa kommer den ikke, den kan se Dem langt borte, og saa vender den om. Der er ikke andet, der forslaar overfor saadanne Fyre, end en rødvinget Mæfike udstoppet og sat paa en Fælde med Saks op paa Skorstenen, saa har man straks Fyren næste Dag. Det kan ikke nytte at tage sentimentalt paa Tingen og forbyde al Fangst med Doner og Saks af Venlighed mod Dyrene; for nogle Dyr kan man ikke staa sig imod uden den Slags Midler. Væseler og Maare kan kun tages i Sakse, Duehøgen ligesaadan. Hvor mange Duehøge mon der bliver skudt! Det er et rent Tilfælde, naar man faar Skud paa en saadan.

Saa er der en anden Fugl, som er Folkets Kæledægge; det er den, De ser ved Gammel Strand. Dør gaar de dejlige Maager og spadserer om mellem Graaspurve og Fiskerkoner,